

CYKL | FILMOWE SEKRETY
GRUPA WIEKOWA | SZKOŁA PODSTAWOWA 1–3

ANALIZA PSYCHOLOGICZNA

opracowanie: Katarzyna Wasilewska

FILM | „BIURO DETEKTYWISTYCZNE LASSEGO I MAI. SEKRET RODZINY VON BROMS”, reż. P. Klänge, W. Söderlund

Przygody dwójki odważnych i ciekawskich dzieci pomagają budować w młodych widzach poczucie kompetencji i własnej wartości. Pokazują, że dzieci, choć małe, mogą zdziałać wiele i dorośli mogą się od nich niejednego nauczyć. Lasse i Maja są dla młodych widzów wzorami modelującymi zachowanie: zachęcają do ciekawości świata, wytrwałości i odważnego realizowania własnych pasji. Estetyka filmu wskazuje wyraźnie na to, że przedstawione przygody są fantastyczne. Jednak wydarzenia są prawdziwe emocjonalnie i dziecko oglądające film całym sercem wczuwa się w sytuację bohaterów. Szczególne zaangażowanie budzą Lasse i Maja – zwykłe dzieci, zdolne do niezwykłych dokonań. Zaangażowaniu temu sprzyjają szczegóły: np. Lasse ma lęk wysokości, a Maja lubi zmieniać fryzury. Bohaterowie ci są bliscy odbiorcy – nie mają nadludzkich sił, tylko dużo biegają. Poza nimi, ważną postacią, interesującą dla młodych widzów, może być najmłodszy spadkobierca rodziny Von Brom, który jest znaną gwiazdą rocka, ale ukrywa to przed mamą, bojąc się stracić jej miłość i akceptację.

TEMATY DO OMÓWIENIA

Film może stanowić dobrą bazę do dyskusji na następujące tematy:

- Co umiem, na czym się znam?
- Dobre i złe postępowanie
- Złość
- Akceptacja i miłość

Co umiem, na czym się znam?

Lasse świetnie celuje z procy i myśli analitycznie sprawniej niż szef policji z miasteczka Valleby. Maja jest odważna i zuchwała, szybko podejmuje decyzje. Nie raz dowiedli swej skuteczności jako detektywi, przez co cieszą się szacunkiem lokalnych władz i mieszkańców miasteczka – są traktowani poważnie, jak dorośli. Dzieci oglądające film angażują się w postacie głównych bohaterów i mogą czuć się dumne z tego, że dokonania dzieci są tak wysoko cenione. Film może być okazją do budowania u młodych widzów świadomości własnych mocnych stron, zalet i umiejętności. W czym jestem dobry/a? Co dobrze mi wychodzi, co lubię robić? Można też zastanowić się: w czym dzieci są lepsze od dorosłych?

Dobre i złe postępowanie

Lasse i Maja odkrywają, że kościelny odpowiedzialny za kradzież popełnił przestępstwo nie dla własnego zysku, lecz po to, żeby ratować kościół przed rozbiórką. Okazał się człowiekiem szlachetnym i dobrym – wcześniej oddawał na rzecz remontu organów własne oszczędności. Wątek ten skłania do dyskusji etycznych na temat dobra i zła: czy

kradzież zawsze i bezwarunkowo jest naganna moralnie? Czy coś może ją usprawiedliwiać? Jeśli tak - to co? Film uzmysławia też, że próby samodzielnego działania kościelnego były mniej skuteczne niż współpraca Lassego i Mai z policją. Wynika stąd nienachalny morał, że trudne sytuacja lepiej rozwiązywać wspólnie z innymi i legalnie, niż działając samodzielnie i wbrew zasadom.

Złość

Członkowie rodziny Von Brom są ze sobą skłóceni: krzyczą na siebie, złością się, nie potrafią przeproszać i nie okazują sobie wiele serdeczności. Przełomowym momentem filmu, który pozwala osiągnąć szczęśliwe rozwiązanie, jest wewnętrzna przemiana Von Bromów. Gdy

uczą się opanowywać złość i okazywać życzliwość innym, otrzymują nagrodę: udaje im się spełnić swe marzenia. Okazuje się też, że nie był im do tego wcale potrzebny skarb przodków. Film skłania do przemyśleń: co daje szczęście – pieniądze czy dobre relacje z bliskimi?

Akceptacja i miłość

Lasse i Maja odkrywają, że znany supergwiazdor rocka nie śmie powiedzieć mamie, jak wielki osiągnął sukces. Cierpi, ukrywając swoją prawdziwą pasję, nie wypada bowiem, aby jako Von Brom zajmował się inną muzyką, niż klasyczna. Okazuje się, że obawy te były niepotrzebne – matka jest jego fanką, a ujawnienie prawdy oczyszcza sytuację. Pytania, jakie warto sobie zadać: czy inni przestaną nas kochać, jeśli przestaniemy grać „grzeczne” role odstonimy przed nimi swe autentyczne uczucia? Do czego prowadzi spełnianie oczekiwań rodziny i tłumienie własnych zainteresowań? Czy miłość do bliskiej osoby jest bezwarunkowa, czy też kocha się ludzi „za coś”?

Film, choć porusza poważne tematy, jest zabawny i pełen humoru. Zapewnia widzowi poczucie bezpieczeństwa i może mieć wartość filmoterapii. Poza wartością edukacyjną, stanowi świetną rozrywkę.